

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/2436
Karar No:2020/1597

Tarih: 22.07.2020
Sayı: 7630

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Atıklar Tarım Ürünleri Sanayi Ticaret Ltd. Şti.
Liseler Mah., FSM Cad., No:4 Ünye / ORDU

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah., 1597. Cad., No:9
Bilkent - Çankaya / ANKARA [35495-15945-49388]Uets

VEKİLİ : Av. Ayperi SAMANTIR - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 10/01/2014 tarih ve E:2013/134, K:2014/43 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Toprak Mahsulleri Ofisi'nce (TMO), fındık piyasasında yıkıcı fiyat uygulamak suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesinin ihlâl edildiği iddiasıyla yapılan şikâyet başvurusunun reddi ve soruşturma açılmamasına ilişkin 10/10/2012 tarih ve 12-49/1435-486 sayılı Rekabet Kurulu (Kurul) kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 7. İdare Mahkemesi'nce verilen kararda; TMO'nun tâbi olduğu 233 sayılı KHK ve Ana Statüsüne göre, sermayesinin tamamı devlete ait tüzel kişiliğe ve faaliyetlerinde özerkliğe sahip, sorumluluğu sermayesi ile sınırlı bir iktisadi devlet teşekkülü olduğu, amaç ve faaliyet konularının Yüksek Planlama Kurulu kararı ile değiştirilebileceği, başlangıçta buğday üreticisine destek olmak ve buğday piyasasını düzenlemek amacıyla kurulmuş ise de, değişen şartlar içinde zamanla arpa, çavdar, yulaf, mısır gibi maddeleri de faaliyet alanı içine aldığı, Bakanlar Kurulu'nun 28/08/2006 tarih ve 2006/10865 sayılı kararı ile fındık alımı ile de görevlendirildiği, asıl olarak 4054 sayılı Kanun açısından TMO'nun teşebbüs olduğu, ancak faaliyetlerine müdahale edilebilmesi olasılığından hareketle istisnâ bazı durumlarda müdahalede bulunulan faaliyeti bakımından TMO'nun teşebbüs niteliğinde olmadığı, faaliyet alanına giren tarım ürünlerinin piyasasını düzenlemeyi ve bu piyasalardaki üreticileri oluşabilecek düşük fiyatlara, tüketicileri ise yüksek fiyatlara karşı korumayı amaçladığı düşünüldüğünde, Ana Statü ve 233 sayılı KHK, TMO'ya faaliyetlerine yönelik alım ve satım fiyatlarını belirleme serbestisi tanımakla beraber, bazı durumlarda bu serbestinin ortadan kalkma olasılığının bulunduğu, bu bakımdan TMO'nun faaliyet amacının genel ekonomik bir faydanın oluşturulması olduğu, TMO'nun piyasadaki eylemlerinin bu amaç dikkate alınmaksızın incelenmemesi gerektiği, TMO'nun fındık satım piyasasında yıkıcı fiyat uyguladığı iddia edilmiş ise de, rekabet hukukuna göre, yıkıcı fiyat uygulamasının, ticarî bir teşebbüsün fiili ve potansiyel rakiplerini fiyat indirimi yoluyla elimine etmek, disipline etmek veya piyasaya girişi caydırmak suretiyle pazar gücü elde ettiği bir strateji olduğu, uygulamanın yıkıcı fiyat olup olmadığının değerlendirmesinde, yıkıcı fiyat unsurlarının var olup olmadığının incelenmesi gerektiği, uyuşmazlık konusu olayda sorgulanması gereken ilk hususun, TMO'nun

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/2436
Karar No:2020/1597

yıkıcı fiyat olarak nitelendirilen eylemi ile fındık satım piyasasındaki rakipleri dışlamayı amaçlayıp amaçlamadığı olduğu, TMO, fındığı maliyetin altında satmış ise de, buradaki amacın piyasadaki rakiplerin dışlanması değil, genel ekonomik menfaatin sağlanması olduğu, bu sebeple, şikâyete konu olayda yıkıcı fiyatın unsurlarından olan rakipleri dışlama niyetinin olmadığı, yıkıcı fiyat uygulamasının ikinci unsurunun ise yıkıcı fiyat uygulaması ile fiyat kırarak rakipleri elimine ettikten sonra fiyatları tekrar yükseltmek anlamına gelen hasat unsuru olduğu, yıkıcı fiyat uygulayan teşebbüsün, ancak bu şekilde uygulama döneminde girdiği zararları kapatabildiği ve üstüne fazladan kâr elde edebildiği, bu unsurun varlığı için TMO'nun, yıkıcı fiyat uygulayıp rakiplerini piyasadan dışladıktan sonrası fındık satım piyasasında fiyatlarını piyasa şartlarının üzerinde yükseltmesi gerektiği, ancak TMO Ana Statüsünde yer alan kuruluş amacının böyle bir ihtimali ortadan kaldırdığı, bunun yanında, 233 sayılı KHK'nin 37. maddesi uyarınca kuruluşlara ait fiyat ve tarifelere sosyal faydayı artırmak amacı ile Ekonomik İşler Yüksek Koordinasyon Kurulu'nca müdahale edilebileceği, TMO'nun böyle bir eylemi sonrası hasat imkanının bulunmadığı, bu durumda, TMO fındık piyasasındaki şikâyet konusu faaliyeti nedeniyle teşebbüs olarak kabul edilse dahi, anılan eyleminin bir yıkıcı fiyat uygulaması olarak nitelendirilemeyeceği, şikâyetin reddi ve soruşturma açılmamasına ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, TMO'nun, fındık ve fındık ürünleri satışına devam ettiği, teşebbüs niteliğinde olduğu, fındığı maliyetinin altında sattığı hususunun tartışmasız olduğu, yıkıcı fiyat sonucu rakiplerini pazardan dışlamış olduğu gerçeğinin göz önünde bulundurulmadığı, kendi menfaatine bir eylemde bulunduğu, pazar payı itibarıyla ilgili piyasada hâkim durumda olduğu, rakiplerini piyasa dışına iterek yıkıcı fiyat uygulaması bakımından hasat unsurunu gerçekleştirdiği, Kurul tarafından gerçek anlamda bir ön araştırma yapılmadığı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, davacının iddialarının hukukî dayanaktan yoksun olduğu, bozma sebeplerinden herhangi birinin bulunmadığı, dava konusu işlem bakımından gerekli tüm inceleme ve araştırmaların yapıldığı, TMO'nun teşebbüs niteliğinde olduğu kabul edilse dahi şikâyete konu eylemin yıkıcı fiyat uygulaması olmaması nedeniyle kötüye kullanma hâlinin bulunmadığı, başvuru konusu eylemin yıkıcı fiyat uygulamasının son iki unsuru olan "niyet" ve "hasat" unsurlarına sahip olmadığı belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ABDULLAH ATAY'IN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/2436
Karar No:2020/1597

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 10/01/2014 tarih ve E:2013/134, K:2014/43 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 25/06/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Mürteza	İlker	Fatih Mehmet	Ali
ÖZGÜR	GÜLER	SERT	ALKIŞ	ÖZGÜR